

VALTIONEUVOSTON ASETUS KANSALLISESTI MERKITYKSELLISISTÄ HAITALLISISTA VIERASLAJEISTA**1 Tausta**

Haitallisista vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetulla lailla (1709/2015), jäljempänä *vieraslajilaki*, on annettu täydentävät säännökset EU:n vieraslajiasetuksen (EU) N:o 1143/2014 toimeenpanemiseksi. Lailla säädetään myös toimenpiteistä, joilla ehkäistään ja vähennetään muista kuin EU-asetuksen soveltamisalaan kuuluvista vieraslajeista aiheutuvia vahingollisia vaikutuksia Suomessa.

Vieraslajilain 11 §:n mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää Suomen oloissa eli kansallisesti merkityksellisistä haitallisista vieraslajeista. Vieraslajilain 11 §:n 1 momentin mukaan kansallisesti merkityksellisenä haitallisena vieraslajina pidetään vieraslajia, josta saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella voi aiheutua vahinkoa luonnon monimuotoisuudelle tai muuta vahinkoa luonnonvaraiselle eliöstölle taikka vaaraa terveydelle tai turvallisuudelle. Lain 11 §:n 2 momentin mukaan kansallisesti merkityksellistä haitallista vieraslajia ei saa päästää ympäristöön. Tällaista vieraslajia ei saa myöskään tarkoituksellisesti tuoda maahan Euroopan unionin ulkopuolelta tai Euroopan unionin jäsenvaltiosta, pitää hallussa, kasvattaa, kuljettaa, saattaa markkinoille, välittää taikka myydä tai muuten luovuttaa.

Lain 11 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä lajit tai mihin lajiryhmiin kuuluvat lajit ovat kansallisesti merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja. Asetuksella voidaan säätää myös poikkeuksia tällaista lajia koskevista maahantuonti- ja muista kielloista, ympäristöön päästämisen kieltä lukuun ottamatta. Lain nojalla annettu valtioneuvoston asetus kansallisesti merkityksellisistä haitallisista vieraslajeista (1725/2015) tuli voimaan 1.1.2016 samanaikaisesti lain kanssa.

2 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Valtioneuvoston asetuksella säädettyihin kansallisesti merkityksellisiin lajeihin sisältyy tällä hetkellä kuusi eläinten lajiryhmää ja viisi yksittäistä eläinlajia sekä yksi kasvilaji. Ehdotetulla asetuksella lajeihin lisättäisiin yksi eläinlajiryhmä ja kolme eläinlajia sekä yhdeksän kasvilajia. Asetukseen nykyisin sisältyvä kasvilaji poistettaisiin, koska laji on sitemmin otettu EU:n vieraslajiasetuksen mukaiseen haitallisten vieraslajien luetteloon.

Asetuksella säädettyihin kansallisesti haitallisiin vieraslajeihin sisältyy nykyisin koirasusi eli suden ja koiran risteymä. Voimassa olevan asetuksen mukaan koirasuteen sovelletaan vieraslajilaissa säädettyistä kielloista ainoastaan maahantuonin kieltä EU:n ulkopuolelta ja muista EU:n jäsenvaltioista. Koirasuden kasvattaminen, myynti ja muu hallussapito on sen sijaan nykyisin sallittu. Sääntelyä esitetään muutettavaksi siten, että koirasutta koskevista poikkeuksista luovuttaisiin siirtymäajan jälkeen. Ennen siirtymäajan päättymistä hallussa olevat yksilöt saisi pitää niiden luonnolliseen kuolemaan saakka.

Sääntelyn selvyuden vuoksi edellä esitetyt muutokset toteutettaisiin korvaamalla nykyinen asetus uudella asetuksella.

3 Perustelut**1 § Kansallisesti merkitykselliset haitalliset vieraslajit**

Kansallisesti merkitykselliset haitalliset vieraslajit tai niiden lajiryhmät yksilöitäisiin asetuksen liitteissä. Liitteessä A nimettäisiin haitalliset eläinvieraslajit ja eläinvieraslajiryhmät ja liitteessä B haitalliset kasvivieraslajit. Vieraslajilain 11 §:n 2 momentin mukaisesti näitä lajeja ei saisi päästää ympäristöön eikä tarkoituksellisesti tuoda maahan Euroopan unionin ulkopuolelta tai Euroopan unionin jäsenvaltiosta, pitää hallussa, kasvattaa, kuljettaa, saattaa markkinoille, välittää taikka myydä tai muuten luovuttaa.

EU:n vieraslajiasetuksen 3 artiklan 1 alakohdan mukaan vieraslajilla tarkoitetaan eläimen tai muun eliön elävää yksilöä, joka tuodaan luontaisen levinneisyysalueen ulkopuolelle. Ehdotetun asetuksen A liitteessä nimettyihin eläinvieraslajiryhmiin kuuluvista eläinlajeista kansallisesti merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja olisivat siten vain ne lajit, jotka Suomessa

LUONNOS 27.2.2018

esiintyessään olisivat luontaisen levinneisyysalueensa ulkopuolella. Lisäksi kansallisesti merkityksellisiin haitallisiin vieraslajeihin voi vieraslajilain 11 §:n 1 momentin mukaisesti kuulua vain sellaisia lajeja, jotka eivät samanaikaisesti sisälly Euroopan unionin haitallisten vieraslajien luetteloon. Pykälän 2 momenttiin otettaisiin näitä edellytyksiä koskeva informatiivinen säännös, jonka sisältö todettaisiin selvyuden vuoksi myös asetuksen A liitteen alussa.

2 § Eläinlajeja koskevat poikkeukset

Vieraslajilain 4 §:n mukaan kiinteistön omistajalla ja haltijalla on tietyin edellytyksin velvollisuus hävittää kiinteistöllä esiintyvä unionin luetteloon kuuluva tai valtioneuvoston asetuksella säädettävä haitallinen vieraslaji tai rajoittaa lajin leviämistä. Lain 11 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan kuitenkin säätää, että velvoitetta ei sovelleta tiettyyn haitalliseen vieraslajiin tai käyttötarkoitukseen. Edellytyksenä on, että velvoitetta ei voida pitää perusteltuna lajista aiheutuvien vieraslajilain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vahinkojen tai vaaran vähentämiseksi.

Asetuksen 2 §:n pykälän 1 momentin mukaan tätä kiinteistön omistajan ja haltijan huolehtimisvelvollisuutta ei sovellettaisi asetuksen A liitteen 3 ja 4 kohdissa lueteltuihin matelijoihin ja sammakkoeläimiin eikä 5 kohdassa tarkoitettuun espanjansiruetanaan. Kyseisten lajien esiintymistä yksittäisillä kiinteistöllä ei ennalta arvioiden aiheutuisi sellaista merkittävää vahinkoa luonnon monimuotoisuudelle taikka ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, että velvoitteen laissa säädetyt edellytykset täyttyisivät. Lisäksi eläinvieraslajien hävittämismuotoisuuteen, ottaen huomioon myös eläinsuojelulainsäädännön vaatimukset, tulisi suhtautua pidättyvästi erityisesti tilanteessa, jossa velvoitteesta saatava hyöty vieraslajiriskien hallinnassa on vaikeasti osoitettavissa. Säännös, jolla linnut ja nisäkkäät on rajattu kiinteistönomistajan huolehtimisvelvollisuuden ulkopuolelle, sisältyy lain 4 §:n 2 momenttiin.

Vieraslajilain 11 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että haitalliseen vieraslajiin tai sen tiettyyn käyttötarkoitukseen ei sovelleta laissa säädettyjä maahantuonti-, kasvattamis-, hallussapito- tai myyntikieltoja. Edellytyksenä on, että kieltoa ei voida pitää perusteltuna lajista aiheutuvien vieraslajilaisissa tarkoitettujen vahinkojen tai vaaran vähentämiseksi. Ehdotuksen mukaan asetuksen A liitteessä tarkoitettujen eläinlajien maahantuonti, kasvattaminen ja myynti olisi sallittua tiettyihin käyttötarkoituksiin. Pykälän 2 momentin 1 kohdan mukaan vieraslajilaisissa säädetyt kieltoja ei sovellettaisi sellaisiin A liitteessä tarkoitettujen lajien yksilöihin, joita käytettäisiin eläintarhoissa, pysyvissä tai kiertävissä eläinnäyttelyissä tai sirkuksessa. Kieltoja ei sovellettaisi edellyttäen, että toiminta olisi järjestetty eläinsuojelulain (247/1996) 20 tai 20 a §:ssä tarkoitettujen luvan mukaisesti. Kieltoja ei sovellettaisi myöskään käytettäessä lajeja sellaiseen toimintaan, josta säädetään tieteellisiin tai opetustarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta annetussa laissa (497/2013). Kiellot eivät olisi tarpeen vieraslajiriskien hallitsemiseksi, koska eläinten pääsy ympäristöön olisi edellä sanottujen säädösten mukaisesti luvitetussa ja valvotussa toiminnassa riittäväällä varmuudella estetty.

Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan kieltoja ei sovellettaisi myöskään sellaisiin A liitteen 1.1 kohdassa tarkoitettuihin petonisäkkäisiin, joita käytetään turkiseläiminä tai niiden siitoseläiminä. Vähäistä laajempi turkistarhaustoiminta edellyttää ympäristönsuojelulain (527/2014) ja sen nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) mukaista lupaa sekä valvontaa. Turkistarhojen ympäristöluvuissa annetaan määräyksiä myös tarha-alueen aitaamisesta ja muista toimenpiteistä, joilla eläinten karkaaminen ympäristöön voidaan estää. Lisäksi turkiseläinten suojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (1084/2011) mukaan turkiseläinten tarha-alue on aidattava tai karkaaminen estettävä eristämällä eläintilat verkolla, laudoituksella tai muulla vastaavalla varmalla tavalla.

Voimassa olevan asetuksen mukaan kansallisesti haitallisiin vieraslajeihin kuuluu koirasusi. Koirasuden määritelmä sisältyy nykyisen asetuksen A liitteen 1.1.1 kohtaan, jonka mukaan haitallisina vieraslajeina pidetään kesykoiran ja suden tai kesykoiran ja toisen koiraeläinlajin risteymiä sukupolvissa F1–F4 sekä näiden risteymien ja muun kuin kesykoiran risteymiä. Määritelmä perustuu villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaan yleissopimukseen (CITES-sopimus). Sopimusta sovellettaessa käytetään risteymien määritelmää, jonka mukaisesti esimerkiksi koiran ja suden risteymän (F1) takaisinristeytyessä koiran kanssa vasta viidettä sukupolvea (F5) pidetään koirana.

LUONNOS 27.2.2018

Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 3 momentin mukaan koirasusiin sovelletaan vieraslajilaissa säädetyistä kielloista ainoastaan maahantuontikieltoa, ympäristöön päästämisen kiellon ohella. Ehdotuksen mukaan poikkeussääntelystä luovuttaisiin, jolloin maahantuonnin lisäksi myös koirasuden kasvattaminen, lisääntyttäminen, myynti ja muu hallussapito olisi kiellettyä. Asetuksen 4 §:ssä säädettäisiin muassa lemmikkinä pitoa koskevasta siirtymäajasta.

Koirasutta koskevien kieltojen laajentamisella toteutetaan osaltaan valtioneuvoston periaatepäätöksenä vuonna 2012 hyväksytyyn kansallisen vieraslajistrategian tavoitteita. Perusteena on turvata suden geneettinen puhtaus. Koirasudella voidaan arvioida olevan geneettisten ja ulkoisten ominaisuuksiensa vuoksi keskimääräisesti paremmat edellytykset selvitä luonnossa kuin kesykoiralla, mikä osaltaan lisää risteytymisen riskiä. Koska koirasuden erottaminen sudesta ulkoisten tuntomerkkien perusteella on monissa tapauksissa käytännössä mahdotonta, on tällaisten yksilöiden esiintyminen luonnossa myös kannanhoidon toimenpiteiden näkökulmasta erityisen haitallista.

Kieltojen laajentamista tukee myös Euroopan luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suojelusta tehdyn sopimuksen eli Bernin sopimuksen pysyvän komitean suositus, jonka tarkoituksena on estää suden ja kesykoiran välistä hybridisaatiota luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi. Komitean suosituksen mukaan koirasusien kasvattaminen lemmikeiksi tulisi kieltää tai niiden pitoa rajoittaa.

Vieraslajilain 16 §:n mukaan ympäristöön päässyt lintu- tai nisäkäslaji, joka on unionin luetteloon kuuluva tai kansallisesti merkityksellinen haitallinen vieraslaji, voidaan pyydystää ja tappaa soveltaen, mitä rauhoittamattoman eläimen pyydystämisestä ja tappamisesta säädetään metsästyslaissa (615/1993). Mainittua pykälää sovellettaisiin myös haitallisiksi vieraslajeiksi määriteltyjen koirasusien pyytämiseen ja tappamiseen.

Suden ja koirasuden sekoittaminen toisiinsa metsästystilanteessa lisää lainvastaisen sudenkaadon riskiä ja vaikeuttaa myös metsästyksen valvontaa. Tämä tulee ottaa huomioon vieraslajiriskien hallintaa ja metsästystä koskevassa tiedottamisessa. Suomen sudenhoitosuunnitelmassa (MMM 2015:4) linjataan, että luonnossa esiintyvän koirasuden lajimääritys on varmistettava yksilön DNA-analyysin perusteella ja että yksilö voidaan vasta tällaisen varmistuksen jälkeen tappaa Suomen riistakeskuksen myöntämällä luvalla. Sudenhoitosuunnitelmassa esitetään myös, että risteymäyksilöiden poistamisesta huolehtivat suurriistavirka-aputoimijat. Menettely perustuu edellä kerrottuun Bernin sopimuksen pysyvän komitean suositukseen, jonka mukaan lajitunnistuksen varmistavat viranomaisten määrittelemät toimijat. Viranomainen myös päättää risteymiksi todettujen yksilöiden poistamisesta sekä toimijoista, joilla on valtuus toteuttaa poisto.

Vieraslajilain 5 §:ssä säädetään toimijan huolehtimisvelvollisuudesta. Jos unionin tason tai kansalliseen haitallisten vieraslajien luetteloon sisältyvän vieraslajin tiedetään yleisesti leviävän kasvintaimien, maa-aineksen tai muiden vastaavien aineistojen mukana, aineistoa ammattimaisesti käsittelevällä toimijalla on velvollisuus estää haitallisen vieraslajin leviäminen hallinnassaan olevan alueen ulkopuolelle.

Toimijan huolehtimisvelvollisuudella olisi erityinen merkitys asetukseen uutena lajina otettavan espanjansiruetanan leviämisen rajoittamiseksi. Espanjansiruetanan munat ja nuoret yksilöt kulkeutuvat paikasta toiseen maansiirtojen sekä erilaisten kukka- tai puuntaimien, sipulien ja muiden kauppapuutarhatuotteiden juuristoja ympäröivien multapaakkujen mukana.

Vieraslajilain 11 §:n 3 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, ettei lain 5 §:n mukaista toimijan huolehtimisvelvollisuutta sovelleta kansallisesti merkitykselliseen haitalliseen vieraslajiin. Huolehtimisvelvollisuudelle lain 5 §:ssä säädetyt edellytykset huomioon ottaen tällaisesta poikkeuksesta ei olisi tarpeen erikseen säätää asetuksen A liitteen 1–4 kohdassa tarkoitettujen eläinlajien osalta.

3 § Kasvilajeja koskevat poikkeukset

Pykälässä säädettäisiin vieraslajilain 11 §:n 3 momentissa tarkoitetuista poikkeuksista kasvilajien osalta.

Asetuksen B liitteen kasvilajeihin sisältyisi kurturuusu (*Rosa rugosa*). Kurturuusua kasvaa nykyisin yleisesti esimerkiksi omakotitalojen, asunto-osakeyhtiöiden ja liikehuoneistojen pihamailla. Lajia on yleisesti istutettuna myös esimerkiksi hautausmailla ja muilla vastaavilla rakennetuiksi katsottavilla julkisilla ja yksityisillä alueilla, mukaan lukien puistoissa,

valtateiden varsilla sekä kasvitieteellisissä puutarhoissa. Vaikka kurturuus ei lajina vaadi varsinaista kasvattamista, esimerkiksi kurturuusupensaiden satunnainen leikkaaminen alueiden kunnossapidämiseksi voitaisiin katsoa haitallisen vieraslajin tarkoitukselliseksi kasvattamiseksi, joka on vieraslajilailta kielletty. Tarkoituksellisesti kasvatettu haitallinen vieraslaji on aina määrättävä hävitettäväksi. Kasvatustoimenpiteiden tulkinvaraisuuden ja kurturuusun yleisyyden vuoksi kiellon toimeenpano asettaisi sekä kiinteistöjen omistajille että valvovalle viranomaiselle kohtuuttomia vaatimuksia. Esiintymien hävittäminen ei olisi rakennetuilla alueilla usein perusteltua myöskään lajista aiheutuvan vieraslajiriskin hallitsemiseksi. Pykälässä säädettäisiin tämän vuoksi, että kurturuusun ei rakennetuilla alueilla sovellettaisi vieraslajilain 11 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyä kasvattamiskieltoa.

Vieraslajilaisilla kielletyllä kasvattamisella tarkoitetaan sekä haitallisten vieraslajikasvien istuttamista ja kylvämistä että olemassa olevien esiintymien kasvattamista edelleen. Ehdotetun poikkeuksen tarkoituksena on estää sääntelyn merkittävästä muutoksesta nykytilanteesta aiheutuvat kohtuuttomat seuraukset. Poikkeus koskisi tämän vuoksi vain kurturuusun sellaisia esiintymiä, jotka ovat muodostuneet istuttamalla tai muulla tavoin ennen asetuksen voimaantuloa, ei uusien yksilöiden kasvattamista. Asiasta säädettäisiin jäljempänä ehdotetussa asetuksen 4 §:n voimaantulosäännöksessä.

Asetuksen B liitteessä tarkoitettua aitoa kurturuusua kasvatetaan jossain määrin taimitarhoissa. Vaikka edellä sanottu poikkeus kurturuusun kasvattamiskiellostä mahdollistaisi olemassa olevien taimien kasvattamisen edelleen, taimien myynti ja muu luovuttaminen olisi asetuksen tultua voimaan kiellettyä vieraslajilain mukaisesti.

Asetuksen liitteet

Liite A

Asetuksen A liitteessä yksilöitäisiin kansallisesti merkityksellisinä haitallisina vieraslajeina pidettävät eläinlajit ja eläinlajiryhmät. Liitteen alussa todettaisiin selvyyden vuoksi, että lajiryhmiin kuuluvista eläinlajeista kansallisesti merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja olisivat ne lajit, jotka ovat Suomessa luontaisen levinneisyysalueensa ulkopuolella ja jotka eivät sisälly Euroopan unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien luetteloon.

1 Nisäkkäät

1.1 lajiryhmä: petoeläimet Carnivora

Petoeläimet (Carnivora) on nisäkäslahko, johon kuuluu noin 270 lajia 15 heimosta (koiraeläimet (Canidae), karhut (Ursidae), kultapandat (Ailuridae), puolikarhut (Procyonidae), haisunäädät (Mephitidae), näätäeläimet (Mustelidae), mursut (Odobenidae), korvahylkeet (Otariidae), hylkeet (Phocidae), madagaskarin petoeläimet (Eupleridae), kissaeläimet (Felidae), mangustit (Herpestidae), hyeenat (Hyaenidae), afrikanpalmunäädät (Nandiniidae) ja sivettieläimet (Viverridae).

Petoeläimet aiheuttavat haittaa luonnon monimuotoisuudelle muun muassa saalistamalla luonnonvaraisia eläimiä, kilpailemalla elinympäristöstä tai ravinnosta tai levittämällä tauteja. Yksittäinenkin luontoon päässyt yksilö voi aiheuttaa paikallisesti merkittävää haittaa luonnon monimuotoisuudelle. Myös eksoottisemmat petoeläimet voivat lämpimään vuodenaikaan selviytyä Suomen luonnossa pitkään, mikä lisää vahinkoja etenkin luonnonvaraisten eläinten lisääntymisaikana. Vierasperäisten petoeläinten joukossa on myös lajeja, jotka saattavat pystyä elämään Suomessa talven yli, jolloin niillä on mahdollisuus muodostaa pysyvä kanta. Monet petoeläinlajit, varsinkin koiraeläimet, myös risteytyvät melko helposti sukulaislajiensa kanssa, mikä lisää luonnonvaraiselle eläimistölle aiheutuvan haitan riskiä.

Petoeläinten pitoon liittyy eläinten hyvinvointia, terveyttä ja turvallisuutta koskevia riskejä. Kaikkien petoeläinten osalta riskejä ei tunneta, koska kokemusta kotieläimenä pitämisestä ei ole. Potentiaalisia terveysriskejä ovat muun muassa taudinaiheuttajat ja loiset, jotka voivat levitä ihmisiin, kotieläimiin tai luonnonvaraisiin eläimiin.

Petoeläinten lajiryhmään kuuluvien lajien ulkopuolelle rajattaisiin metsästyslain 42 §:ssä tarkoitettut petoeläimet. Metsästyslain 42 §:n 1 momentin 1 kohdassa luettelaa vierasperäiset riistaeläimet, joista haitallisten vieraslajien kansallisen luettelon ulkopuolelle jäisivät näin ollen tarhattu naali, supikoira ja minkki. Näistä supikoira sisältyy vuoden 2019 helmikuusta alkaen EU:n haitallisten vieraslajien luetteloon. Metsästyslain 42 §:n 1 momentin 2 kohdassa määritellään vierasperäiset riistaeläinkannat. Näitä ovat muut kuin metsästyslain 5 §:n 1

LUONNOS 27.2.2018

momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut riistaeläimet, jotka eivät kuulu vierasperäisiin riistaeläimiin ja jotka ovat peräisin muualla kuin Suomessa esiintyvistä luonnonvaraisesta kannasta tai Suomen ulkopuolella tarhatusta kannasta.

Haitallisiin vieraspetolajeihin eivät kuuluisi myöskään seura- ja harrastuseläiminä yleisetkesykoira, kesykissa ja fretti. Kesykoirana ja kesykissana pidettäisiin sukupolven F5 ja sitä myöhempiin sukupolviin kuuluvia yksilöitä. Määrittelyn perusteita on kuvattu edellä 3 §:n perusteluissa.

1.2 lajiryhmä: lepakot Chiroptera

Lepakot (Chiroptera) on suuri nisäkäslahko. Maailman noin 200 lepakkosuvusta tunnetaan 116 lajia. Lepakkoheimoja ovat muun muassa hedelmälepakot, siipat, valemampyyrit, leikat ja doggilepakot. Lepakot ovat yöeläimiä ja käyttävät ravinnokseen pääasiassa hyönteisiä. Osa lepakoista syö myös hedelmiä, mettä ja siitepölyä, muutama laji käyttää ravinnokseen toisten nisäkkäiden verta. Vierasperäiset lepakot voivat luontoon päästessään olla uhka monimuotoisuudelle muun muassa levittämällä tauteja luonnonvaraisiin lepakoihin. Lepakot ovat myös uhka ihmisen terveydelle, sillä niiden tiedetään levittävän ihmiselle vaarallisia tauteja kuten raivotautia eli rabiasta ja ebola-virusta.

1.3 lajiryhmä: maaoravat *Tamias*

Maaoravat (*Tamias*) on oravien heimoon kuuluva suku, johon kuuluu 25 lajia (*Tamias striatus*, *Eutamias sibiricus* ja 23 alasukuun *Neotamias* kuuluvaa lajia). Kaikki muut paitsi siperianmaaorava (*E. sibiricus*) ovat pohjoisamerikkalaisia lajeja. Maaoravat ovat kaikkiruokaisia ja syövät pääasiassa siemeniä, pähkinöitä ja muita hedelmiä sekä nappuja ja versoja, mutta myös sieniä ja hyönteisiä sekä lintujen munia ja pesäpoikasia. Maaoravat kaivavat maahan käytäväverkostoja pesäkoloiksi ja ruokavarastoiksi. Maaoravat voivat aiheuttaa haittaa puutarhoissa ja viljelyksillä. Suuri osa lajeista esiintyy joko boreaalisella vyöhykkeellä tai vuoristossa, joten Suomen luontoon päästessään niiden voi olla mahdollista muodostaa villiintyneitä kantoja. Lajit voivat uhata luonnon monimuotoisuutta joko ravintokäyttäytymisellään (tehokas kasvissyöjä, maassa pesivät linnut) tai kilpailemalla alkuperäisen jyräjälajiston kanssa.

Euroopassa ja Suomessakin lemmikkinä pidetty siperianmaaorava on jo aiemmin otettu EU:n haitallisten vieraslajien luetteloon. Vaikka muita samaan lajiryhmään kuuluvia maaoravia ei tiettävästi pidetä Suomessa lemmikkeinä, lemmikkieläin- ja harraste-eläintötoiminnassa kielletty laji korvataan usein lähilajilla. Tämän vuoksi luetteloon esitetään otettavaksi maaoravien lajiryhmä kokonaisuudessaan.

2 Linnut

2.1 lajiryhmä: päiväpetolinnut Accipitriformes

2.2 lajiryhmä: jalohaukkalinnut Falconiformes

2.3 lajiryhmä: pöllölinnut Strigiformes

2.4 lajiryhmä: varikset Corvidae, pois lukien EU:n vieraslajiluettelon lajit

2.5 kiljuhanhen *Anser erythropus* risteymät muiden hanhilajien kanssa

Päiväpetolintuihin (lahko Accipitriformes) kuuluu laaja joukko päiväaktiivisia petolintuja, muun muassa kotkat, hiirihaukat, korppikotkat, suohaukat, sääkset ja harpyijat. Ryhmään luetaan nykyisin myös sihteerilinnut (kaikkiaan 16 eri alaheimoa). Yöaktiivisten pöllölintujen (lahko Strigiformes) ryhmässä on noin 200 lajia, jotka edustavat 26 eri sukua. Kaikki edellä mainitut linnut ovat petoja, joiden ruokavalio koostuu nisäkkäistä, muista linnuista, hyönteisistä ja kaloista. Luontoon päästessään vierasperäiset päiväpetolinnut aiheuttavat saalistuksellaan haittaa alkuperäiselle lajistolle kilpailemalla samoista resursseista kuten pesäpaikoista ja ravinnosta. Lisäksi on olemassa riski risteytymisen kautta syntyvästä haitasta alkuperäislajiston perimään. Esimerkiksi jalohaukkalintuihin (Falconiformes) kuuluva tunturihaukka on Suomessa erittäin vähälukuinen pesijä, muttamuualla Euroopasta tiedetään karanneiden vierasperäisten metsästyshaukkojen risteytyneen tunturihaukan kanssa.

Varikset (heimo Corvidae) ovat voimakasnokkaisia keski- tai isokokoisia lintuja, joihin kuuluvat muun muassa närhet, naakat, harakat, hakit, varikset ja korpit. Varisten ruokavalio on monipuolinen, ja monet niistä ovat kaikkiruokaisia. Rohkeina ja kekseliinä lintuina ne ovat oppineet hyödyntämään muita eläimiä ja ihmistä. Monet varikset ovat pesärosvoja, ja suurikokoisimmat korpit pystyvät vaivatta tappamaan jäniksen poikasia. Varikset aiheuttavat

LUONNOS 27.2.2018

isoina parvina vahinkoja viljelykasveille. Luontoon päästessään vierasperäiset varikset aiheuttavat saalistuksellaan haittaa alkuperäiselle lajistolle.

Kiljuhanhi (*Anser erythropus*) on äärimmäisen uhanalainen laji, jonka pesivän kannan suuruudeksi Suomessa arvioidaan 0–5 paria. Pääosa eli noin 50 paria tästä Skandinavian kannasta pesii Norjassa, mutta kevätmuutolla lintuja tavataan Suomessa länsirannikolla ja varsinkin Oulun seudulla muutonaikaisilla levähdysalueilla. Sekä kansainvälisen että kansallisen hoitosuunnitelman tavoitteena on vahvistaa pesivää kantaa eri toimenpitein lajin koko muuttotien varrella. Toisaalta tavoitteena on varmistaa Fennoskandian kannan perimän säilyminen. Tarhaolosuhteissa on syntynyt kilju-, meri- ja tundrahanhen eriasteisia risteytyksiä. Näiden tarhalintujen käytöstä istutustoimintaan on tästä syystä luovuttu, mutta muun muassa Ruotsissa on pieni tarhalinnuista syntynyt kanta, ja karkulaisia tavataan muuallakin Luoteis-Euroopassa. Linnut lisääntyvät eläintarhoissa, ja niitä on sijoitettu muihin eläintarhoihin, muun muassa Suomeen. Karkuun päässeet kiljuhanhen risteymät muiden hanhilajien kanssa ovat luonnonvaraiseen Fennoskandian kantaan kuuluvan kiljuhanhen kanssa pariutuessaan vaaraksi kannan perimän säilymiselle.

3 Matelijat

3.1 hietasisilisko *Lacerta agilis*

4 Sammakkoeläimet

4.1 lajiryhmä: vihersammakot *Pelophylax*

4.2 euroopanlehtisammakko *Hyla arborea*

4.3 vuoristokellosammakko *Bombina variegata*

4.4 leopardisammakko *Lithobates pipiens*

4.5 hyppysammakko *Rana dalmatina*

4.6 alppivesilisko *Ichthyosaura alpestris*

Matelija- ja sammakkoeläinten siirtely maasta toiseen lisää alkuperäisten lajien tautiriskiä, kuten sammakkoeläimillä esiintyvän vakavan sienisairauden (kytridiomykoosi) leviämistä. Suomessa kyseistä sientä ei ole toistaiseksi havaittu. Sienisairaudesta aiheutuneiden ongelmien kustannukset ovat olleet monissa maissa mittavia, ja taudin seurauksena useita lajeja on myös kuollut sukupuuttoon.

Osa Suomeen tuoduista vierasperäisistä matelija- ja sammakkoeläinlajeista on havaintojen mukaan pystynyt leviämään Suomen luontoon ja muodostamaan lisääntymiskykyisiä kantoja, etupäässä Varsinais-Suomessa.

Esimerkiksi leopardisammakko on sopeutunut pohjoisiin oloihin, ja sitä tavataan luontaisesti jopa eteläisessä Kanadassa. Lajilla on potentiaalinen mahdollisuus levitä Suomeen sekä selvitä eteläisen Suomen luonnossa. Kohtalaisen suurikokoisena sammakkona se syö monenlaisia saaliseläimiä, myös muita selkärankaisia. Laji selviää monenlaisissa elinympäristöissä. Leopardisammakolla on kysyntää terraariohoidokkina, vaikka lajia ei nykyään Suomessa harrastetakaan.

Hyppysammakko kuuluu sukuun *Rana* kotimaisten sammakkolajiemme tavoin ja elää osin samanlaisessa elinympäristössä niiden kanssa, jolloin laji voi uhata alkuperäisiä lajeja myös kilpailemalla resursseista niiden kanssa. Yksilöiden erottaminen alkuperäislajiemme edustajista ulkonäön perusteella on hankalaa, joten leviämistä luontoon olisi haastava havaita. Lajia tavataan jo Tanskassa ja eteläisessä Ruotsissa saakka, joten sillä on potentiaalinen mahdollisuus levitä Suomeen sekä selvitä eteläisen Suomen luonnossa.

5 Nilviäiset

5.1 espanjansiruetana *Arion vulgaris*

Espanjansiruetana on kaikkiruokainen laji, joka on sopeutunut Suomen viileään ilmastoon. Espanjansiruetana voi aiheuttaa suuria tuhoja kotipuutarhoissa ja viljelyksillä. Suomessa espanjansiruetanaa on tavattu noin 300 eri paikasta aina Oulun tienoille saakka, ja sillä tiedetään olevan erittäin vahvat kannat muun muassa Ruotsissa ja Ahvenanmaalla. Ilmastonmuutos lisää populaatioiden kokoa ja näin myös lajin vahingollisuutta pohjoisilla viljelyalueilla, mikä edelleen lisää kasvintuotannolle aiheutuvia riskejä. Espanjansiruetana voi myös risteytyä muiden etanoiden kanssa aiheuttaen näin haittaa myös alkuperäisille lajeille.

LUONNOS 27.2.2018

Liite B

Asetuksen B liitteessä yksilöitäisiin kansallisesti merkityksellisinä haitallisina vieraslajeina pidettävät kasvit.

- 1 alaskanlupiini *Lupinus nootkatensis*
- 2 hamppuvillakko *Senecio cannabifolius*
- 3 hörtsätatar *Fallopia x bohémica*
- 4 japanintatar *Fallopia japonica*
- 5 jättitatar *Fallopia sachalinensis*
- 6 kanadanvesirutto *Elodea canadensis*
- 7 komealupiini *Lupinus polyphyllus*
- 8 kurtturuusu *Rosa rugosa*, ml. *Rosa rugosa* f. *alba*
- 9 lännenpalsami *Impatiens capensis*

Alaskanlupiini, hamppuvillakko, hörtsätatar ja lännenpalsami eivät vielä ole levinneet laajasti Suomeen, joten niiden torjuminen tässä vaiheessa olisi kustannustehokasta. Japanintatar, jättitatar, kanadanvesirutto, komealupiini ja kurtturuusu ovat jo hyvin laajalle levinneitä vieraslajeja Suomessa, mutta niiden haittavaikutuksia tulee rajoittaa ja leviämistä estää mahdollisimman kustannustehokkaasti.

Suomessa alaskanlupiini on melko harvinainen koristekasvi ja se tunnetaan vakiintuneena viljelykarkulaisena ainoastaan yhdeltä paikalta Pohjois-Pohjanmaalta (Pudasjärven Syötekylä). Norjassa (Finnmarkiin asti) ja Islannissa alaskanlupiini on osoittanut aggressiivista leviämistä ja lajin kulkeutuminen Norjan puolelta Pohjois-Suomeen on hyvin mahdollista. Alaskanlupiini on luokiteltu haitalliseksi Islannissa ja Norjassa. Laji on kotoisin luoteisesta Pohjois-Amerikasta, pohjoisempaa kuin komealupiini, ja voisi sen vuoksi Suomessa asuttaa myös komealupiinilta saavuttamattomat Keski- ja Pohjois-Lapin alueet jopa tuntureineen.

Hamppuvillakko tuotiin Suomeen koristekasvina kokeiltavaksi 1900-luvun lopulla, ja se karkasi pian istutuksista luontoomme, jossa olot kutakuinkin vastaavat sen kotiseudun Kaukoidän oloja. Kookkaana, jopa kaksimetrisiksi kasvavana juurakollisena kasvina se on voimakas kilpailija ja voi levittäytyä hallitsemattomasti; kauemmas leviäminen käy kevyillä, lenninhaivenellisilla siemenillä. Toistaiseksi hamppuvillakko on Suomessa villiintyneenä vakiintunut ainakin muutamissa paikoissa Helsingissä muun muassa virtavesien varsilla ja soistuneissa metsissä sekä Turussa, Lohjalla ja Lappeenrannassa. Laji on luokiteltu haitalliseksi myös Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa.

Japanintatar ja jättitatar sekä niiden risteymä hörtsätatar ovat monivuotisia, nopeakasvuisia ruohoja. Japanintattaren versot voivat kasvaa jopa kolme metriä pitkiksi, jättitattaren vielä kookkaammiksi, 4–5 metrisiksi. Hörtsätatar on ominaisuuksiltaan kantalaajiensa väliltä. Lajit menestyvät monissa erilaisissa elinympäristöissä. Viimeisten vuosikymmenten aikana japanintatar ja jättitatar ovat levinneet Euroopassa nopeaa vauhtia. Suomessa ne kasvavat karkulaisina tai viljelyjäänteinä toistaiseksi pääasiassa Etelä-Suomessa. Ne eivät tietävästi lisääntyneet Suomessa siemenistä, vaan kulkeutuvat uusille paikoille juurakonkappaleina puutarhajätteiden, siirtomaiden tai virtavesien mukana. Molempia lajeja tavataan jopa laajoiksi ja tiheiksi kasvustoiksi levittäytyneinä. Hörtsätatar on Suomessa ilmeisesti harvinainen, joskin osa japanin- ja jättitatarhavainnoista tarkoittanee sitä. Japanintatar on luokiteltu haitalliseksi myös Virossa, Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa. Kasvin levittäminen luontoon kiellettiin Isossa-Britanniassa vuonna 1981.

Kookkaat tattaret ovat voimakkaita kilpailijoita, eikä niiden muodostamissa kasvustoissa juuri kasva muita lajeja. Ne leviävät tehokkaasti kasvullisesti ja kilpailevat kulttuurikasvillisuuden kanssa asutuksen läheisyydessä. Tiheissä tatar kasvustoissa kasvuolosuhteet muuttuvat niin, että esimerkiksi alkuperäisten puuvartisten kasvien siemenet eivät pysty itämään ja alueen luontainen kasvillisuuden kehitys hidastuu tai muuttuu täysin. Erityisesti valoisilla paikoilla japanintatar voi muodostaa täysin vallitsevan kasvuston. Jokien ja purojen varsilla tatar kasvustot voivat aiheuttaa eroosion lisääntymistä ja maa-aineksen kulkeutumista vesistöihin, sillä kasvustot lakastuvat talveksi täysin eivätkä sido maata talven ja kevään sateiden aikana. Irtomaan päätyminen vesistöön voi olla uhka mm. taimenten kutusoraikoille. Euroopan komission rahoittaman DAISIE-tietokannan mukaan japanintatar on Euroopan sadan haitallisimman vieraslajin joukossa.

LUONNOS 27.2.2018

Kanadanvesirutto on Pohjois-Amerikasta kotoisin oleva vesikasvi, joka on levinnyt laajalti myös Eurooppaan. Suomessa laji on nykyisin vakiintunut laajalti Etelä-Suomessa ja Keski-Suomen eteläosissa sekä leviää aggressiivisesti Koillismaalla. Esiintymiä on löytenyt myös Pohjanmaan maakunnista, Kainuusta ja jopa Enontekiöltä. Kanadanvesiruttoa tavataan myös vähäsuolaisessa murtovedessä Suomen rannikolla. Laji aiheuttaa muutoksia ekosysteemissä esimerkiksi syrjäyttämällä muita vesikasveja ja muuttamalla veden happamuutta. Massakasvuston aiheuttama vesistön umpeenkasvu haittaa kalastusta, vesillä liikkumista ja virkistyskäyttöä. Vesiruton verson osat voivat kellua ja kulkeutua aallokon, virran, veneiden, alusten, kalastusvälineiden tai vesilintujen mukana vesistöä toiseen.

Komelupiini kasvaa nykyään luonnonvaraisena lähes koko Suomessa pohjoisinta Lappia lukuun ottamatta. Helposti siemenistä lisättävää kasvia on levitetty puutarhoihin, joista se on edelleen karkailut pitkin tienvarsia lisääntyen räjähdysmäisesti Etelä- ja Keski-Suomessa. Puutarhoista se on karannut myös joutomaille, ratapenkereille sekä kedoille ja niityille, ja jopa harjumetsiin. Siemenet kulkeutuvat tienvarsiniiittojen, siirtomaiden ja puutarhajätteiden mukana. Lajia on havaittu myös useilta uhanalaisten niittykasvien kasvupaikoilta. Lisäksi lupiini sitoo juurinystyröillään tyypeä ilmasta rehevöittäen kasvupaikkaansa. Ravinteikkaalla kasvupaikalla menestyvät voimakasvuiset lajit, joten niittykasvit ja niillä elävät hyönteiset joutuvat väistymään pientareilta. Komealupiini myös kilpailee pölyttäjistä alkuperäisten kasvien kanssa. Lupiini vaikuttaa paikallisiin päiväperhospopulaatioihin, koska se ei kelpaa toukille eikä aikuisille ravintokasviksi. Se heikentää myös kulttuurimaisemia valtaamalla niillä alaa kedoilta ja vanhoilta koristekasveilta. Viime aikoina se on alkanut levitä myös hiekkapohjaisille mäntykankaille. Lupiini on myrkyllinen sisältämiensä alkaloidien vuoksi. Komealupiini on luokiteltu haitalliseksi myös Ruotsissa, Norjassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Tanskassa.

Kurtturuusu on alun perin Koillis-Aasiasta kotoisin oleva laji. Yleisestä koriste- ja muusta viljelystään karanneena se on Suomessa asettunut etenkin merenrannoille, tienvarsille ja maanlajitusalueille Oulun korkeudelle asti. Hiekkarannalle asetuttuaan kurtturuusu pystyy levittäytymään läpitunkemattomiksi tiheiköiksi ja syrjäyttämään täysin alkuperäisen merenrantalajiston. Näin kasvaessaan se on merkittävä haitta myös rantojen virkistyskäytölle. Kurtturuusu leviää hallitsemattomasti hiekkarantojen lisäksi myös paikoin teiden varsilla. Euroopan komission rahoittaman DAISIE-tietokannan mukaan kurtturuusu kuuluu Euroopan sadan haitallisimman vieraslajin joukkoon.

Pohjois-Amerikasta kotoisin oleva lännenpalsami kasvaa vakiintuneena Etelä-Suomessa monin paikoin Lohjalla, yhdessä paikassa Salossa (Suomusjärvi) ja yhdellä paikalla Helsingissä järven- ja merenrantojen rehevissä luhdissa ja kosteissa lehdossa alkuperäiskasvin tapaan. Lännenpalsami jossain määrin kilpailee alkuperäisten kosteikkokasvien, mm. lähisukulaisensa lehtopalsamin (*Impatiens noli-tangere*) kanssa. Haitallisuus on vielä vain paikallista, mutta laajemmalle levitessään lännenpalsamista saattaa tulla merkittävämpi uhka alkuperäiselle kosteikkokasvillisuudelle.

Voimassa olevan asetuksen B liitteeseen sisältyy ainoana lajina kaukasianjättiputki (*Heracleum mantegazzianum*). Kaukasianjättiputkea ei otettaisi uuteen asetukseen, koska laji sisältyy 2.8.2017 alkaen EU:n haitallisten vieraslajien luetteloon. Myös muut jättiputkilajit sisältyvät EU:n luetteloon.

3 Voimaantulo

Asetuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännökset sisältyisivät ehdotuksen 4 §:ään. Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan x päivänä xkuuta 2018, ja sillä kumottaisiin voimassa oleva asetus 1725/2015.

Valtaosa ehdotetun A liitteen eläinlajeista sisältyy voimassa olevaan asetukseen. Vieraslajilain 11 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyjä kieltoja on siten sovellettu näihin lajeihin nykyisen asetuksen voimaantulosta 1.1.2016 alkaen. Ehdotetun 4 §:n 3 momentin mukaisesti lähtökohtana olisi, että kieltoja sovellettaisiin A liitteen lajeihin edelleen tuosta ajankohdasta lähtien.

Joitakin nykyisen asetuksen liitteessä A tarkoitettuja eläinlajeja kuten haisunäätä tai eri sammakkolajeja pidetään myös seura- ja harrastuseläiminä. Eläinten hallussapidon kieltäminen ilman siirtymäaikaa merkitsisi, että eläimet olisi asetuksen voimaan tultua joko lopetettava tai vietävä pois maasta, mistä aiheutuisi eläinten omistajille kohtuuttomia

LUONNOS 27.2.2018

menetyksiä. Voimassa olevassa asetuksessa säädetään tämän vuoksi vieraslajilain 11 §:n 3 momentin mukaisesti, että omistajat voivat pitää ennen asetuksen voimaantuloa haltuun saamansa eläinyksilöt niiden luonnolliseen kuolemaan saakka. Vieraslajilain mukaisesti omistajien tulee kuitenkin estää eläinten lisääntyminen ja pääsy ympäristöön.

Nykyisessä asetuksessa säädetty lemmikkieläimiin sovellettava poikkeus koskee lajien sellaisia yksilöitä, joita on pidetty lemmikkieläiminä ennen asetuksen voimaantuloa 1.1.2016. Ehdotetun 4 §:n 3 momentin mukaan lemmikkinä pidon sallittu alkamisajankohta säilytettäisiin uudessa asetuksessa näiden lajien osalta nykyisellään.

Ehdotettuun asetukseen lisättäisiin nykyiseen verrattuna yksi eläinten lajiryhmä ja kaksi eläinlajia. Lisäksi vieraslajilain 11 §:n kieltojen soveltamisalaa laajennettaisiin. Näiden muutosten voimaantulosta säädettäisiin ehdotetun 4 §:n 2 momentissa.

Voimassa olevan asetuksen mukaan koirasusien maahantuonti on ollut kiellettyä vuoden 2016 alusta. Ehdotetulla asetuksella sääntelyä täydennettäisiin niin, että koirasutta koskisivat myös muut vieraslajilain 11 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetyt kiellot. Asetusehdotuksen 4 §:n 4 momentin 1 kohdan mukaan muita kieltoja kuin maahantuontikieltoa sovellettaisiin koirasusiin asetuksen voimaantulosta alkaen.

Asetuksen A liitteeseen otettaisiin uutena lajiryhmänä maaoravat sekä uusina lajeina leopardisammakko ja hyppysammakko. Koska vieraslajilain 11 §:n 2 momentin 2 kohdan kieltoja voidaan soveltaa uusiin lajeihin vasta asetuksen voimaantulosta alkaen, 4 §:n 4 momentin 2 kohdassa olisi tätä koskeva, pykälän 1 momentista poikkeava voimaantulosäännös.

Asetusehdotuksen 4 §:n 4 momentin 3 kohdassa säädettäisiin lemmikkieläinpoikkeuksesta, joka koskisi uusia lajeja sekä vasta nyt hallussapitokiellon piiriin tulevia koirasusia. Poikkeusta sovellettaisiin niihin yksilöihin, jotka olisi saatu haltuun ennen asetuksen voimaantuloa.

Ehdotetun 4 §:n 5 momentin mukaan kurturuusun kasvattamiskiellosta asetuksen 3 §:n 2 momentissa säädetty poikkeus koskisi ennen asetuksen voimaantuloa istutettuja tai muulla tavoin muodostuneita esiintymiä. Sääntelyä on selostettu edellä asetuksen 3 §:n perusteluissa.

4 Vaikutukset

Voimassa olevalla asetuksella ei ole ollut valtion menoja lisääviä vaikutuksia, eikä sääntelyyn esitetä menovaikutuksia sisältäviä muutoksia. Maahantuontikiellon piiriin lisättäisiin yhdeksän kasvilajia. Tämä ei sanottavasti lisäisi Tullin työmäärää kolmansista maista tulevan maahantuonnin valvonnassa ottaen huomioon myös Tullin nykyiset tehtävät kylvösiementen maahantuonnin valvonnassa.

Voimassa olevan asetuksen A liitteeseen sisältyvillä eläinlajeilla, joiden maahantuonti, kasvatusta, myynti ja luovutus on ollut kiellettyä vuoden 2016 alusta, sekä luetteloon nyt lisättävillä eläinlajeilla ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä eläinkauppa-alalla. Luetteloon kuuluvia eläinlajeja on jossain määrin seura- ja harrastuseläiminä, mikä on otettu huomioon asetuksen siirtymäsääntelyssä.

Asetuksen B liitteeseen otettavilla kasvilajeilla ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä. Taimistoilla on kuitenkin viimeisen kolmen vuoden aikana kasvatettu kurturuusun peruslajia 30 000–40 000 kappaletta, joista pääosa on käytetty viherrakentamiseen. Taimitarhayrityksille tulee ajoissa tiedottaa ehdotetusta asetuksesta ja sen tarkoitettu voimaantulosta vuoden 2018 huhtikuun alussa, ennen kuin yritykset päättävät tulevan kevään taimihankinnoistaan. Kurturuusu on taimimyyntissä korvattavissa muilla samaan tarkoitukseen sopivilla lajeilla. Poikkeuksena voi olla kurturuusun valkokukkainen muoto (*Rosa rugosa* f. *alba*), koska kuluttajille ei ole ollut yleisesti tarjolla muita valkokukkaisia pensasruusuja.

Asetus vaikuttaisi myönteisesti luonnon monimuotoisuuden ja alkuperäisen eliöstön muuhun suojeluun. Asetuksella kiellettäisiin nykyistä laajemmin luonnonvaraiselle eliöstölle vahinkoa aiheuttavien vieraseläin- ja kasvilajien maahantuonti ja hallussapito, mikä osaltaan vähentäisi riskiä näiden lajien pääsemisestä ympäristöön.

LUONNOS 27.2.2018**5 Valmistelu**

Asetusehdotus on valmisteltu yhteistyössä asiantuntijaryhmän kanssa, jonka maa- ja metsätalousministeriö asetti 2.2.2016 tukemaan asetuksen valmistelua tarkoituksena täydentää kansallisesti merkittävien haitallisten vieraslajien luetteloa. Asiantuntijaryhmässä ovat olleet edustettuina maa- ja metsätalousministeriön lisäksi ympäristöministeriö, Elintarviketurvallisuusvirasto Evira, Tulli, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Luonnonvarakeskus, Suomen riistakeskus, Suomen ympäristökeskus, Metsähallitus, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Metsäteollisuus ry, Puutarhaliitto ry, Suomen eksoottisten eläinten harrastajayhdistysten liitto ry, Suomen Lemmikkiliitto ry ja Suomen luonnonsuojeluliitto ry sekä Luonnontieteellinen keskusmuseo Luomus.

Asetusluonnoksesta on pyydetty lausunnot [...]